

EFTERTRYK

EFTERTANKE:

STORE BEDEDAG

Af John Nielsen, generalsekretær

"Lad os alle bede" lyder det hver søndag i kirken, mens de fleste glimrer med sit fravær i kirken og måske også i bønnen. Det er ikke alle, der beder. Men i den seneste tid har alle været optaget af Store Bededag, som er blevet tidens varmeste politiske emne.

Hvem havde forestillet sig, at en helligdag kunne få så stor opmærksomhed? Overalt tales der om bededagen. På Christiansborg, i medierne, på arbejdspladserne og i kirkerne.

Gud har vigepligt

Danmarks nye regering var ikke mange dage gammel, da den mødte sit hidtil største stormvejr med forslaget om afskaffelsen af Store Bededag. Der er penge i at afskaffe en helligdag, mener regeringen. Pengene skulle efter planen bruges til at udvide forsvarsbudgettet på baggrund af krigen i Ukraine. Pengene vejer åbenbart tungere end en bededag, der oprindeligt var ment til, at nationen skulle søge Gud.

En af den tidligere regerings ministre udtalte på et tidspunkt, at "Gud har vigepligt". Det ser ud til, at den nye regering er af samme opfattelse, selvom den har skrevet i regeringsgrundlaget, at Danmark er et kristent land. En helligdag der kan bruges til at bede om fred og forsoning i verden, må ofres på forsvarrets og økonomiens "alter".

Modstandsbevægelsen

Forslaget faldt som en bombe både i kirken, i de faglige organisationer og hos oppositionspolitikkerne. Alle følte sig ramt af noget, de ikke ønskede. Fra alle sider blev regeringens forslag mødt med modstand.

Hvem havde nogen sinde forestillet sig, at den politiske opposition, hele fagbevægelsen og kirken skulle blive en fælles modstandsbevægelse i fronten for at bevare en bededag?

Hvad er en helligdag?

Begrundelserne for bededagens bevarelse er naturligvis forskellige. Helligdagene er vigtige fridage, siger fagbevægelsen, mens vi som kirke siger, at helligdagene er vigtige *hellige* dage. Hele debatten giver os som kirke anledning til at genoverveje, hvad helligdagene betyder for os. Hvad er meningen med helligdagene? Er de mere end fridage? Er det dage, vi holder hellige? Og hvordan gør vi det?

Lad os alle bede!

Heldigvis er bønnens mulighed ikke begrænset til Store Bededag. Bøn hører nemlig ikke kun helligdagen, men hverdagen til. Derfor: Lad os alle bede! Lad os bede for regering og Folketing. Lad os bede om fred og forsoning i verdens brændpunkter. Lad os bede for Danmark.

Eftertryk nr. 12, 135. årgang, februar 2023. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Lederforum i Aarhus samlede mange deltagere

AKTUELLE NYHEDER

GLÆDE I OSTED

I januar måned holdt Landsledelsen møde i Osted Frikirke. Lørdag formiddag var det lokale menighedsråd inviteret til fællesskab med den nationale ledelse. Menighedsrådet delte både glæder og udfordringer. Med stor glæde blev der fortalt om en positiv udvikling i menigheden. For få år siden var der en oplevelse af krise. Menigheden havde stort set ingen børnefamilier. Men nu er situationen vendt, og kirken fyldes af glade børnestemmer, når menigheden mødes til gudstjeneste. Tolv børnefamilier har nu sin gang i kirken i Osted.

VALG TIL LANDSLEDELSE

Hvem skal lede Evangelisk Frikirke Danmark de kommende år? På årsmødet den 13. maj er der som altid valg af medlemmer til Landsledelsen. På valg i år er Brian Kjøller, Rikke Obasi og Bo Jørgensen plus en person til en plads, som har været vakant det sidste års tid.

Udover disse er generalsekretæren på valg for en ny periode fra 2024. Da valget finder sted året før, sker det på årsmødet i maj i år. Rikke Obasi, Brian Kjøller og John Nielsen er alle villige til genvalg. Bo Jørgensen stiller ikke til genvalg. Forslag til genvalg af nuværende kandidater såvel som nye kan stilles af menighederne.

PRÆSTER STOPPER

Ruben Andersen-Hoel har efter en lang årrække som præst i Vanløse Frikirke valgt at gå over i andet arbejde. Han er fra første januar ansat som leder af Medborgercentret Nordens Plads på Frederiksberg. Her skal han arbejde med at udvikle netværk, at skabe fællesskaber og koble mennesker sammen. Finn Kier-Hansen, præst i Tylstrup Frikirke, stopper med udgangen af marts måned. Første april begynder han som direktør i en nystartet missionsorganisation, Disciple Training, i Oxford, England. Organisationens formål er at udruste og træne præster over hele Afrika til at tjene deres kirker og samfund på en sådan måde, at såvel enkeltpersoner som samfund forvandles.

UNDERSØGELSE AF SOMMERSTÆVNE

Hvad synes du om Sommerstævnet? Hvorfor deltager du? Eller hvorfor deltager du ikke? Evangelisk Frikirke Danmark har en stærk tradition for at holde et stort Sommerstævne hvert år. I de seneste mange år har vi holdt sommerstævne på Efterskolen Lindenberg sammen med Baptistkirken. Stævnet har omkring 1000 gæster. Deltagerantallet fra vores menigheder svarer til cirka 14 % af medlemstallet. Hvorfor ender vi med så lavt et tal? Vi vil gerne høre dine holdninger. Derfor har vi lavet et spørgeskema, som du finder på dette [link](#). Brug nogle få minutter på at besvare skemaet, og hjælp os med at lave landets bedste Sommerstævne!

Ruben Andersen-Hoel deler sine mange gode erfaringer efter mere end 14 år som præst i Vanløse Frikirke

Jeg var præst i Vanløse Frikirke fra august 2008 til udgangen af 2022 – 14½ år i alt. Det har været en tid med mange store forandringer: Ombygning af indgangsparti, hall og arealerne ud mod gaden i 2012 med café, nye toiletter, kontorer mv. Dette inkluderede også en rebranding med nyt navn (fra Frikirken Betlehem til Vanløse Frikirke) og nyt logo. Et samarbejde i de efterfølgende år med Bethelkirken førte til en sammenlægning fra 2014, som blandt andet førte et større ungdomsarbejde og

blomstrende musikliv med sig. Det betød også, at jeg i en årrække fik to kollegaer: Gunni og Kristian. Disse år var præget af et generationsskifte, hvor mange begravelser blev til mange bryllupper og barnevelsignelser. Endelig var vi igennem en totalrenovering af kirkesalen i 2017. Det betyder, at stort set hele kirken nu er moderniseret og funktionel – og flot.

Hvad fik dig til at sige ja til at blive præst i Vanløse?

Da jeg mødte Ditte Maria, som et par år efter blev min hustru, flyttede jeg til København. Her samlede jeg en flok unge, som var kristne men ikke rigtig havde fast tilknytning til kirke. Over et par år holdt

LEDELSKAB, RETNING OG SPROG

jeg derfor tirsdagskirke i min lejlighed med omkring 15 unge. På et tidspunkt sad vi i en spejderhytte på Møn og blev enige om, at vi trængte til at være en del af en etableret kirke igen – og helt ærligt syntes vi nok også selv, at vi havde noget at bidrage med. Da vi alle sammen boede i København – og de fleste havde baggrund i vores kirkesamfund – var det mest oplagt at begynde at komme i Vanløse. På det tidspunkt manglede

**Timing
var perfekt.
Jeg var klar, og
menigheden var klar.
Samtidig var det et godt
match, fordi jeg var ung og
havde gå-på-mod, og så var
jeg missionsforbunder med
stort M og begge dele
havde menigheden
brug for.**

der en præst, og menigheden havde været igennem et par turbulente år, så da hele flokken dukkede op til en gudstjeneste en søndag i februar, blev det en gave til fællesskabet. Efter ganske kort tid spurgte menighedsrådet, om jeg var klar til at begynde som præst, og vi holdt derfor en række samtaler med henblik på ansættelse. Timingen var perfekt. Jeg var klar, og menigheden var klar. Samtidig var det et godt match, fordi jeg var ung og havde gå-på-mod, og så var jeg missionsforbunder med stort M og begge dele havde menigheden brug for. Jeg oplevede det som om, at alt sådan helt Gud-fældigt faldt på plads på en naturlig måde.

Du er uddannet på SALT – Skandinavisk Akademi for Lederskab og Teologi.

Har det været en god uddannelse til opgaven?

Ja, for mig gav årene på SALT en stærk kombination af at få både teologiske og ledelsesmæssige værktøjer med til opgaven som præst. Ikke mindst fordi uddannelsen var meget praktisk orienteret, hvor alle opgaver skulle forholde sig til menighedsbaseret teologi, hvor der også skulle være forslag til konkrete handlinger. Derudover

var det obligatorisk, at vi igennem hele uddannelsen skulle have praktikopgaver i en menighed.

Jeg var så privilegeret, at jeg fik en ansættelse i

Espergærde, ligesom jeg havde mentorsamtaler og fik lov til at prøve mange ting af. Derfor følte jeg mig godt rustet til at varetage jobbet. Der var selvfølgelig meget, jeg skulle lære henad vejen, men jeg følte, at jeg havde fået redskaberne til at løse opgaverne.

Hvad var de største opgaver til at begynde med – i menigheden – og hvad skulle du selv vænne dig til og lære?

Den største opgave var helt klart at samle menigheden efter en svær tid, så Ditte Maria og jeg tog på en masse besøg de første par år. Jeg gjorde også meget ud af at skabe fællesskab, fælles retning og fælles sprog. Den største læring var nok, at ting tager tid – især når der er så mange frivillige involveret. Jeg lovede fra begyndelsen menigheden, at jeg ville blive mindst fem år, og det var godt, for det tog næsten ti år før de drømme, menighedsrådet og jeg havde i 2008 for alvor tog form.

Hvilke muligheder så du – hvad lykkedes – og hvad måtte du opgive?

Det er både en gave og en udfordring at være storbymenighed. Der er mange muligheder i, at kirken ligger på hande­lsgaden, hvor tusindvis af mennesker bor og færdes. Men der er også mange tilbud, man skal konkurrere med. Efter nogle år lykkedes vi med at fylde kirken med aktiviteter og mennesker, men jeg savnede at se mennesker

komme til tro og blive døbt. Det er sket alt for få gange i de år, jeg var præst. Til gengæld synes jeg, at vi lykkedes med at skabe et godt fællesskab med plads til mange forskellige mennesker, hvor dem som var i menigheden fik rig lejlighed til at vokse i troen.

Hvornår var samspillet med menighedsråd og kolleger bedst?

Jeg har været velsignet med både dygtige og engagerede rådsmedlemmer igennem hele min tid som præst og har haft et tæt og velfungerende samarbejde med i alt fire forskellige formænd. Det har været værdifuldt med sparring og meget jævnlige opfølgninger – især i de år, jeg var alene som præst. Jeg oplevede det som allerbedst, når vi ikke bare tog os af drift, men fx holdt visionsdage eller deltog i læringsnetværk, hvor vi fik fælles drømme og retning. I forhold til kollegaer var det fedt med det daglige samspil og samarbejde, som blev allerbedst, når vi hver især brugte vores styrker og bakkede hinanden op.

[Læs videre her.](#)

En gave og en udfordring

Det er både en gave og en udfordring at være storbymenighed. Der er mange muligheder i, at Vanløse Frikirke ligger på handelsgaden, hvor tusindvis af mennesker bor og færdes. Men der er også mange tilbud, man skal konkurrere med. Efter nogle år lykkedes vi med at fylde kirken med aktiviteter og mennesker, men jeg savnede at se mennesker komme til tro og blive døbt. Det er sket alt for få gange i de år, jeg var præst.

VELLYKKET
LEDERDAG I
AARHUS

Landsledelsen for EV Frikirke DK havde en meget heldig hånd med tilrettelæggelsen af lederdagen i Aarhus den sidste lørdag i januar

Der var da også en flot tilslutning fra de allerfleste lokale kirker, så der var maksimalt pres på lokalerne og måltiderne med de næsten hundrede deltagere.

Har vi eller er vi?

Ib Sørensen brugte formiddagen på at stille mange spørgsmål om frivillighed og vores forståelse af det begreb. Er frivillige nu blevet noget vi har, spurgte han. Var det ikke sådan engang, at vi alle i en frikirke var frivillige. At vi som frikirker var et fællesskab af frivillige - allesammen?

Den gode sag

Den meget levende og muntre foredragsholder, der til daglig er lærer på 3xK uddannelsen, stillede også spørgsmål ved, om 'mangel på frivillige' skyldes manglende engagement eller i virkeligheden fordi sagen, som vi vil have folk til at engagere sig i, ikke er god nok.

Homoseksualitet

Eftermiddagen kastede os først ud i et par timer, hvor generalsekretær, John Nielsen, i et velforberedt oplæg ledte os gennem de klassiske synspunkter om tro, kirke og homoseksualitet, afbrudt af nogle gruppesamtaler.

En af de efterfølgende reaktioner var, at nok fik vi at vide, hvor FrikirkeNet og John Nielsen stod i spørgsmålet, men uden at der egentlig var en rimelig plads til og argumentation for et divergerende synspunkt. Måske var det i den givne stramme tidsramme næppe heller muligt.

Drømmene

Dagen sluttede med en sjov og kreativ afdeling, hvor vi to og to og i grupper og på kryds og tværs delte vores drømme med hinanden – alt sammen som en opmuntring til, at vi som enkeltpersoner som lokale kirker og som kirkesamfund skulle holde fast i vores drømme – og gøre hvad vi kan, for at føre dem ud i livet. Svend Jensen, præst i Haderslev, Ruth Cilwik og Rikke Obasi fra Landsledelsen sørgede for oplægget.

Livlige samtaler om vigtige emner

Andrew Brunson med frue

Taler på Sommerstævne

ANKLAGET FOR SPIONAGE I TYRKIET

Af John Nielsen, generalsekretær

På Sommerstævnet vil du møde en række danske talere, og to fra det store udland. En af disse præsenterede vi i sidste nummer af Eftertryk. En anden er amerikaneren Andrew Brunson, der besøger flere danske stævner i løbet af sommeren. Han er en mand med en usædvanlig historie, og med et stærkt vidnesbyrd om, at Gud giver håb, når det ser mest håbløst ud. Med baggrund i sin egen livshistorie taler Brunson ind i vores liv. Også selv om vores situation er knap så dramatisk, som hans var.

I 2016 blev Andrew Brunson fængslet i Tyrkiet. På det tidspunkt havde han været missionær og boet med sin familie i Tyrkiet i 23 år. Sammen med en masse militærfolk, lærere, journalister, kristne ledere med flere blev Brunson fængslet med baggrund i præsident Erdogans påstand om et planlagt kupforsøg. Ved anholdelsen blev hans hustru anholdt sammen med ham, men hun blev løsladt efter nogle dage. Parret har tre børn.

Som amerikansk statsborger og kristen missionær i det muslimske Tyrkiet blev Brunson en brik i et storpolitisk spil mellem USA og Tyrkiet. Først efter to år i tyrkisk fangenskab blev Brunson i oktober 2018 løsladt efter en retssag, hvor han bl.a. var anklaget for spionage.

Fængslingen førte til en troskrise. I fængslet kunne han ikke mærke Guds nærvær, han tvivlede og overvejede selvmord. Hans historie er dog også varm. I fængslet vidnede han stadig om sin tro og bad for syge. Det første år i fængslet var han psykisk nedbrudt, men Gud genopbyggede ham. Hans vidnesbyrd er sjælesørgerisk og kan bringe håb til mennesker, der kæmper med troen og livet. Andrew Brunson er teologisk velfunderet og har en ph.d. i Det Nye Testamente fra University of Aberdeen.

Sæt kryds i kalenderen mandag aften, den 17. juli, hvor Brunson taler på stævnets Store Scene.

Danske talere

Er du mere til danske talere, har vi sørget for, at der er en række af disse, som med hver deres vinkler, har noget at give ind i vores liv og vores fællesskab: Camilla Westen, Ruth Cilwik, Jesper Oehlenschläger, Leo Hansen, Nana Holm Green, Anne Mie Skak og nogle stykker flere, hvor aftalerne ikke helt er på plads endnu.

Dramatik og hygge

Hele ugen bliver ikke lige så dramatisk som det, vi kommer til at høre i Brunsons forkyndelse. Stævnet rummer nemlig mange aspekter: Inspiration, udfordring, lovsang og tilbedelse. Men også masser af feriestemning og tid til hygge for alle generationer. Så tag hele familien med på Sommerstævne – både den nære familie og menighedsfamilien.

VI GØR DET IGEN

I UGE 26

Vi kommer år efter år. Vi kan nærmest ikke lade være. Vi elsker de fire intense dage på Efterskolen Lindborg med masser af arbejdsglæde, fællesskab, god mad og tid til de dybe samtaler.

Skolen elsker os

Det er tydeligt hvert år: Når vi rejser hjem er både skolens personale og vi selv overraskede over, hvor stor forandring, vi er i stand til at skabe på små fire dage.

Ude og inde

Det lykkes os hvert år at finde opgaver, der passer til den enkelte – med omhyggelig hensyntagen til evner, kræfter og begrænsninger.

Der er opgaver indendørs af mange slags, ligesom der er nok at tage fat på udendørs. Når det er godt vejr, vil de fleste naturligvis helst være ude. Det finder vi ud af.

Hvorfor

Det er naturligvis ikke bygningerne, værelserne og de grønne områder, der er den vigtigste faktor på en efterskole. Det er indholdet i undervisningen, fællesskabet, dannelsen og læringen for livet. Men rammerne er alligevel vigtige. For dårlige rammer tager alt for let opmærksomheden.

Elis Sørensen og Bohart Slot Jensen går til den i arbejdsugen på Lindenberg

FAKTA

Efterskolen Lindenberg er en kristen musik- og idrætsefterskole med tre vigtige værdier i fokus.

Tid til DIG:

Du er værdifuld, ene og alene fordi du er til. Med tid til nærvær og personlige samtaler, skaber vi i fællesskab de bedste forudsætninger for din personlige og faglige udvikling.

Tid til HINANDEN:

Vi er gensidigt afhængige af hinanden. I samspillet mellem dig, dine kammerater og skolens medarbejdere vil du opdage dit eget og andres potentiale og finde værdi i at tage ansvar for verden omkring dig.

Tid til DET, DER ER STØRRE:

Vi giver plads til tro og refleksion over de store spørgsmål i livet. Du vil møde en skole, der har et kristent livssyn med værdier, som kan give dig håb og retning i tilværelsen.

*Hvad I end gør, gør det af
hjertet - for Herren og ikke
for mennesker*

HVORNÅR TJENER VI
GUD
OG HVORNÅR TJENER VI
BARE PENGE

Min gudstjeneste er ikke kun i kirken søndag formiddag, men også mandag til fredag på arbejdet. At tage sig af og udvikle det, Gud har givet mig (dvs. os), er ligesom at synge "Oh store Gud" i kirken

Mark Stewart, der er knyttet til Youth With a Mission kom ind i et personligt stormvejr, da han pludselig følte, at han med sit almindelige arbejde ikke længere tjente Gud

De første par år efter jeg forlod YWAM (Youth with a Mission – Ungdom med opgave) på fuld tid, følte jeg, at det arbejde, jeg ikke lavede i kirken eller YWAM var spild af min tid og uden værdi, fordi jeg ikke arbejdede for Herren. Det var min tankegang.

Arbejdssteologi

Heldigvis har jeg fået hjælp til at udarbejde min 'arbejdssteologi'. Gennem hjælp fra Helligånden, Bibelen, bøger, seminarer og samtaler med mange mennesker forstår jeg nu det, som Paulus udtrykker i Kolosenserbrevet 3,23: "Hvad I end gør, gør det af hjertet – for Herren og ikke for mennesker."

Guds drøm

Selvom det står meget tydeligt i Bibelen, var det af en eller anden grund ikke det, jeg hørte i kirken. Der blev vægten lagt på gudstjeneste og tjeneste/mission.

Det er selvfølgelig meget vigtige ting, men jeg indså, er de kun en del af Guds drøm for mig, eller måske skulle jeg sige hans drøm for hans skabelse. På de første sider af Bibelen læser vi om, hvordan Gud skabte menneskeheden i sit billede med en hensigt. Gud velsignede dem og sagde til dem: *Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden.... Gud Herren tog mennesket og satte ham i Edens have, for at han skulle dyrke og vogte den.* Fra 1. Mosebog. 1 og 2. Læs også Salme 8,5-8.

Forvalterskab

Ud fra disse og andre passager forstår vi, at Gud skabte os for at tage vare på det, han har skabt for os – ikke bare tage os af det, men også arbejde med det. Som jeg forstår det, handler det om at udvikle. Som Tim Mackie fra The Bible Project siger: 'Det inkluderer også voksende familier, som bliver til nabolag. Så skaber de fællesskaber, hvor folk skal arbejde og tage sig af hinanden og bygge virksomheder og byer, der vil udvide sig til nye steder og så videre.' (Fra The Bible Projects video "Image of God").

En øjenåbner

Flere steder i Bibelen bruges ordet 'Avodah' både om 'arbejde' og 'tilbedelse'. 'Seks dage skal du arbejde' (avodah). – 2. Mosebog 34,21. Mennesket går ud til sin gerning og arbejder (avodah), til det bliver aften – Salme 104,23. Dette siger Herren: Lad mit folk gå, så de kan dyrke (avodah) mig." 2. Mosebog 7,26

Jeg og mit hus vil tjene (avodah) Herren. Josva 24,15.

Dette var en øjenåbner for mig. Min gudstjeneste er ikke kun i kirken søndag formiddag, men også mandag -fredag på arbejdet. At tage sig af og udvikle det, Gud har givet mig (dvs. os), er ligesom at synge "Oh store Gud" i kirken.

For mig, der arbejder som computerprogrammør, er det ikke kun et spørgsmål om at tjene penge til at forsørge min familie, men også en måde at avodah – arbejde for og tjene – Gud og bruge de gaver, han har givet mig.

De programmer, jeg laver, hjælper andre med at udføre deres arbejde hurtigere og nemmere, en del af udviklingen og væksten af vores samfund.

En tjeneste for verden

Som rabbiner Michael Strassfeld udtrykker det "Arbejde er ikke kun en nødvendig del af livet, det er en form for tjeneste for verden, for resten af menneskeheden og for Gud. Det er meningen, at vi skal være til tjeneste, at være partnere med Gud i den igangværende skabelse af verden." (Fra "A Book of Life: Embracing Judaism as a Spiritual Practice")

Når vi ser på listen over troende i Hebræerbrevet 11, ser vi, at næsten alle er arbejdende mennesker; hyrder, tjenere, politiske ledere, bønder osv. Vi hører kun om få timer eller dage af deres liv. Det får mig til at tænke på, hvad de laver resten af tiden? Abraham levede 175 år. Der er 11 kapitler i 1. Mosebog om ham med højdepunkter fra hans liv. Vi kan forestille os, ud fra historierne, at han må have været en god forretningsmand, hyrde, samfunds- og militærleder. Han gjorde dagligt, hvad der skulle gøres, og dermed tjente (avodah) han Gud.

Det samme med Israel. De var en nation af arbejdere, ikke munke, og Gud ønskede, at de skulle være et eksempel for andre nationer på, hvordan man lever i enhed og fred, arbejder, skaber sammen og får fremgang (shalom) og tjener Gud. Den lov, som Gud gav dem, skulle ikke være en byrde, men en velsignelse så de ville vide, hvordan de skulle leve sammen.

På samme måde skal vi som kristne også tilbede og tjene Gud gennem vores arbejde og den måde, vi lever vores dagligdag på.

Til hverdag og til fest

'Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som

Vi skal som kristne tilbede og tjene Gud gennem vores arbejde og den måde, vi lever vores dagligdag på

er i himlene'. Matt 5,16. 'Vær besindige i al deres færd, og vær selv et forbillede i gode gerninger'. Tit. 2,7

Det fantastiske er, at Gud ønsker at hjælpe os, ligesom han hjalp Bezalel, søn af Uri, som han fyldte med sin Ånd til at udføre kunstnerisk arbejde. 2. Mosebog 31,3 og 35,31

Gud har givet os sin Ånd, med frugt som kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse" Gal. 5,22-23.

Min arbejdssteologi

Jeg har fundet ud af, at min arbejdssteologi bygger på det, Scot McKnight kalder *The Jesus Creed*: '... Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke. Dernæst: Du skal elske din næste som dig selv. Intet andet bud er større end disse' – Mark 12,29-31.

Hvis jeg virkelig kan udleve dette og andre med mig - sikken en verden det ville være!